

В И Р О К
І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

м. Луцьк

23 жовтня 2023 року

Луцький міськрайонний суд Волинської області в колегіальному складі:
головуючого судді - Покидюка В.М.,
суддів - Артиша Я.Д., Ясельського І.В.,
за участю секретаря - Матвійчук Н.І.,
прокурора - Семенюка А.Я.,
захисника - Мамченка І.О.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в приміщенні суду в місті Луцьку в порядку спеціального судового провадження за відсутності обвинуваченого (in absentia) обвинувальний акт у кримінальному провадженні №22023030000000013, що надійшов з Волинської обласної прокуратури, відносно **Шкред Ольги Володимирівни**, 16.11.1981 року народження, уродженки села Хлібодарівка Волноваського району Донецької області, громадянки України, з вищою освітою, проживаючої за адресою: Донецька обл., Волноваський район, с. Діанівка, вул. Миру, 2, раніше не судимої,
- у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, -

В С Т А Н О В И В :

Так, Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено 24.08.1991 «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій.

До системи адміністративно – територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема і Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст.ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішується виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень,

встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994 російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10.02.1995, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та російська федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

Відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали 31.05.1997 Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом російської федерації від 02.03.1999 № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 – 3 зазначеного Договору, російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований російською федерацією 22.04.2004), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Незважаючи на вищевикладене, 21.02.2022 російською федерацією визнано так звані «донецьку народну республіку» та «луганську народну республіку» незалежними державами, попередньо впроваджуючи в період 2013-2022 років, із застосуванням засобів масової інформації, ідеї єдиного російського народу та відсутності української нації, вчиняючи неоголошені та приховані вторгнення на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств рф, організовуючи та підтримуючи терористичну діяльність, направлену на окупацію Донецької та Луганської областей та порушення територіальної цілісності України.

Надалі «президент» російської федерації оголосив 24.02.2022 про рішення розпочати так звану спеціальну військову операцію в Україні.

Після цього збройними силами російської федерації, які діяли за наказом військово-політичного керівництва рф, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військовим штабам і складам Збройних Сил України, а також підрозділами збройних сил та інших військових формувань рф 24.02.2022 здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна через державний кордон України, який проходить територіями Автономної Республіки Крим, Донецької, Луганської, Харківської, Херсонської, Миколаївської, Сумської, Чернігівської та інших областей, і здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, окупували частину вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час і призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

У свою чергу, указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022, у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», введено воєнний стан на всій території України, дія якого неодноразово продовжувалася та який триває по даний час.

Відповідно до ч. 2 ст. 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Відповідно до ст. 9 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII, державні органи та органи місцевого самоврядування, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом.

Наведені вище факти розв'язання та ведення рф агресивної війни проти України, здійснення підривної діяльності, захоплення державних установ, організацій та військових частин, із 27.02.2014 широко висвітлювались більшістю засобів масової інформації іноземних держав, у зв'язку з чим були достовірно відомі Шкред О.В.

Встановлено, що станом на 24.02.2022 Шкред О.В. постійно проживала на території Хлібодарівської сільської територіальної громади Волноваського району Донецької області у селі Діанівка та обіймала посаду головного спеціаліста відділу освіти Хлібодарівської сільської територіальної громади Волноваського району Донецької області, тобто була посадовою особою органу місцевого самоврядування.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про місцеве самоврядування» місцеве самоврядування в Україні – це гарантоване державою право та реальна здатність громади – жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища, міста – самостійно або під відповідальність органів та посадових осіб місцевого самоврядування вирішувати питання місцевого самоврядування вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України. Місцеве самоврядування здійснюється територіальними громадами сіл, селищ, міст як безпосередньо, так і через сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи, а також через районні та обласні ради, які представляють спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ, міст.

Відповідно до ст. 11 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» виконавчими органами сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх створення) рад є їх виконавчі комітети, відділи, управління та інші створювані радами виконавчі органи.

Згідно з ст. 2 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» посадовою особою місцевого самоврядування є особа, яка працює в органах місцевого самоврядування, має відповідні посадові повноваження щодо здійснення організаційно-розпорядчих та консультативно-дорадчих функцій і отримує заробітну плату за рахунок місцевого бюджету.

Відповідно до ст. 8 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» основними обов'язками посадових осіб місцевого самоврядування є: додержання Конституції і законів України, інших нормативно-правових актів, актів органів місцевого самоврядування; забезпечення відповідно до їх повноважень ефективної діяльності органів місцевого самоврядування; додержання прав та свобод людини і громадянина; збереження державної таємниці, інформації про громадян, що стала їм відома у зв'язку з виконанням службових обов'язків, а також іншої інформації, яка згідно із законом не підлягає розголошенню; постійне вдосконалення організації своєї роботи, підвищення професійної кваліфікації; сумлінне ставлення до виконання службових обов'язків, ініціативність і творчість у роботі; шанобливе ставлення до громадян та їх звернень до органів місцевого самоврядування, турбота про високий рівень культури, спілкування і поведінки, авторитет органів та посадових осіб місцевого самоврядування; недопущення дій чи бездіяльності, які можуть зашкодити інтересам місцевого самоврядування та держави.

Статтею 11 Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування» передбачено, що громадяни України, які вперше приймаються на службу в органи місцевого самоврядування, у день прийняття відповідного рішення складають Присягу посадових осіб місцевого самоврядування. Особа, яка відмовилася від складення Присяги, вважається такою, що не вступила на посаду, а рішення про її призначення, обрання чи затвердження вважається таким, що втратило юридичну силу.

В період з 11.03.2022 по даний час Хлібодарівська сільська територіальна громада Волноваського району Донецької області, та ряд інших селищних, міських і сільських територіальних громад Волноваського району Донецької області перебувають під окупацією збройних сил російської федерації, що зафіксовано відповідним Переліком затвердженим Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 25.04.2022 № 75.

Під час указаної окупації, представники органів місцевого самоврядування та органів державної влади на місцях були примусово та незаконно відсторонені від виконання покладених на них обов'язків.

Відповідно до ст. 9 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», державні органи та органи місцевого самоврядування, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом.

У свою чергу, громадянка України Шкред О.В., відповідно до вимог ст. 68 Конституції України, зобов'язана неухильно додержуватися Конституції України та законів України, актів Президента України і Кабінету Міністрів України, наказів та інших нормативно-правових актів.

Всупереч указаним правовим нормам, починаючи з 11.03.2022 та не пізніше 05.07.2022, тобто після повної окупації Хлібодарівської сільської територіальної громади Волноваського району Донецької області військовослужбовцями збройних сил російської

федерації, головний спеціаліст відділу освіти Хлібодарівської сільської територіальної громади Шкред О.В., маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення факту збройного конфлікту, викликаного російською військовою агресією, а відтак усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, водночас підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у тому числі щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів російської федерації, які передбачають перебування України у сфері її впливу, а також з корисливих мотивів та хибного почуття кар'єризму, вирішила використати факт встановлення окупаційної влади на території Волноваського району у своїх особистих інтересах, з власної ініціативи, зраджуючи Присязі посадової особи місцевого самоврядування, перейшла на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, що виразилось у добровільному поступленні на службу до незаконного органу влади окупаційної адміністрації держави-агресора – «адміністрації Волноваського району донецької народної республіки», на так звану посаду «голови Кіровської сільської адміністрації Волноваського району днр».

Надалі, з метою представлення окупаційній владі своєї особистої прихильності, формування в населення Волноваського району думки невідворотності встановлення та утвердження російської окупації частини території України, як єдиної законної влади на цій території, просуючи ідеї проросійської спрямованості, незворотного і стабільного існування на теренах Донецької області влади рф та ідей «російського світу», Шкред О.В., перебуваючи 05.07.2022 та 13.09.2022 на окупованій території Волноваського району Донецької області, більш точний час та місце досудовим розслідуванням не встановлено, приймала особисту участь в зустрічах голови так званої «адміністрації Волноваського району днр» з головами так званих сільських та селищних «адміністрацій», де обговорювались питання забезпечення життєдіяльності району, а також 11.07.2022 прийняла участь в зустрічі так званого «заступника директора ГУБ днр Вода Донбаса» з псевдо головами сільських та селищних «адміністрацій», де обговорювались питання відновлення водопостачання у Волноваському районі.

Діючи у такий спосіб та використовуючи своє попереднє становище представника органу владних повноважень Хлібодарівської територіальної громади Волноваського району, а надалі незаконно обійнявши адміністративну посаду так званого «голови Кіровської сільської адміністрації Волноваського району днр» та приймаючи участь спільно з представниками держави-агресора, та її окупаційної адміністрації в «робочих нарадах органів влади днр», що відбувалося у кабінетах та залах, в яких розміщені державний прапор і державний герб рф, а також прапор «днр», з подальшим поширенням окупаційною владою відомостей про такі заходи в інформаційному просторі на окупованих територіях та території російської федерації, Шкред О.В. вчинила умисні дії на користь і на боці ворога, з метою утвердження окупаційної влади, переконання мешканців Волноваського району у втраті законною українською владою будь якого контролю над цими територіями та створення в них хибного уявлення незворотного і стабільного існування на теренах Донецької області влади рф, а також належного функціонування незаконної «адміністрації Волноваського району донецької народної республіки», «Кіровської сільської адміністрації», та відповідно підтверджуючи легітимність такої псевдо влади.

Таким чином, обвинувачена Шкред Ольга Володимирівна своїми діями, які виразилися у державній зраді, тобто в умисно вчиненому громадянином України діянні на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, що виразилося у переході на бік ворога в період збройного конфлікту, наданні іноземній державі або її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинених в умовах воєнного стану, вчинила кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 111 КК України.

Прокурор у кримінальному провадженні – начальник відділу Волинської обласної

прокуратури Семенюк А.Я. в судовому засіданні обставини, визначенні в обвинувальному акті підтримав у повному обсязі, в обґрунтування винуватості обвинуваченої зазначив, що показання свідків Остапенка О.В. і Остапенко Г.С. та подані письмові докази підтверджують протиправність злочинних дій Шкред О.В., а кваліфікація кримінального правопорушення є вірною для того, щоб довести винуватість останньої у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, поза розумним сумнівом.

Відтак, прокурор у кримінальному провадженні – начальник відділу Волинської обласної прокуратури Семенюк А.Я. просив суд визнати Шкред О.В. винною у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, та призначити їй покарання у виді позбавлення волі на строк 15 (п'ятнадцять) років з конфіскацією майна з позбавленням права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної чи комунальної власності на строк 3 (три) роки з позбавленням рангу посадової особи органу місцевого самоврядування.

Судовий розгляд у межах даного кримінального провадження здійснювався за відсутності обвинуваченої Шкред О.В. (in absentia), яка показань суду не надавала, будь-яких клопотань від останньої на адресу суду також не надходило.

Відповідно до ухвали Луцького міськрайонного суду Волинської області від 15.08.2023 постановлено здійснювати спеціальне судове провадження за обвинувальним актом відносно Шкред О.В., яка обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Повістки про виклик обвинуваченої Шкред О.В. у судові засідання, а також інформація про процесуальні документи надсилались та публікувались відповідно до вимог ст. 323 КПК України.

Судом вживались заходи для виклику обвинуваченої Шкред О.В. для забезпечення доступу до правосуддя, у зв'язку із чим остання викликала в судові засідання в порядку ст. 323 КПК України. Повістки про виклик опубліковувались у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, а саме у газеті «Урядовий кур'єр», на офіційному веб-сайті Луцького міськрайонного суду Волинської області, а також на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Таким чином, суд вважає, що наявні у справі документи свідчать про відмову Шкред О.В., яка в свою чергу повинна була знати про розпочате кримінальне провадження, від здійснення свого права предстати перед українським судом за діяння вчинені на території суверенної України, юрисдикцію якої обвинувачена над собою не визнає, та захищати себе безпосередньо в такому суді, а так само свідчать про її наміри на ухилення від кримінальної відповідальності.

У той же час, ухилення обвинуваченої Шкред О.В. від правосуддя, суд оцінює як реалізацію останньою її невід'ємного права на свободу від самозвинувачення чи самовикриття (п/п. «г» п. 3 ст. 14 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, ст. 63 Конституції України), як одну з ключових гарантій презумпції невинуватості.

Водночас, дане кримінальне провадження здійснювалось за обов'язковою участю захисника, який був забезпечений державою з Регіонального центру з надання безоплатної вторинної правової допомоги у Волинській області.

Захисник обвинуваченої Шкред О.В. – адвокат Мамченко І.О. у судовому засіданні зазначив, що здійснюючи судовий розгляд у відсутності Шкред О.В. неможливо встановити наявність підстав для звільнення обвинуваченої від кримінальної відповідальності, зокрема, чи вчинені інкриміновані їй дії нею умисно чи під впливом, наприклад, фізичного або психічного примусу, застосованого відносно неї або членів її сім'ї, чи можливо вона виконує законний наказ або розпорядження, а докази сторони обвинувачення ґрунтуються виключно на припущеннях, у зв'язку з чим, виходячи з принципів презумпції невинуватості, просив виправдати обвинувачену у пред'явленому обвинуваченні за недоведеністю вчинення нею

правопорушення.

Враховуючи наведене, суд вважає, що стороною обвинувачення та судом вживалися достатні заходи щодо дотримання прав обвинуваченої Шкред О.В. на захист та доступ до правосуддя, з урахуванням здійснення спеціального досудового розслідування та спеціального судового провадження.

Винуватість обвинуваченої Шкред О.В. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, тобто у вчиненні дій, які виразилися у державній зраді, тобто в умисно вчиненому громадянином України діянні на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, що виразилося у переході на бік ворога в період збройного конфлікту, наданні іноземній державі або її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинених в умовах воєнного стану, повністю підтверджується зібраними в ході досудового розслідування та дослідженими під час судового розгляду доказами в кримінальному провадженні.

Допитаний в судовому засіданні в режимі відеоконференції свідок Остапенко О.В. суду пояснив, що він є внутрішньо переміщеною особою і до моменту окупації Волноваського району Донецької області постійно там проживав. Підтвердив, що обвинувачена обіймає посаду в окупаційній адміністрації, про що особисто бачив публікації на телеграм-каналі та інших електронних виданнях окупаційної влади. Крім цього, пояснив, що цим дуже пишається чоловік обвинуваченої у своїх телефонних розповідях і пропонував йому допомогу Шкред О.В. в працевлаштуванні в разі повернення до Волновахи.

Допитана в судовому засіданні в режимі відеоконференції свідок Остапенко Г.С. суду пояснила, що вона є внутрішньо переміщеною особою і до моменту окупації Волноваського району Донецької області постійно там проживала. Ствердила, що обвинувачена обіймає посаду в окупаційній адміністрації, про що особисто бачила публікації на телеграм-каналі та інших електронних виданнях окупаційної влади.

Окрім показань свідків Остапенка О.В. та Остапенко Г.С., винність Шкред О.В. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, об'єктивно підтверджується також і іншими доказами дослідженими безпосередньо у кримінальному провадженні.

Так, з даних, що містяться в протоколі огляду від 11.01.2023 з доданим диском, вбачається, що слідчий слідчого відділу УСБУ у Волинській області Вознюк О.І., з метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення, провела огляд публікації, що поширена на каналі «Волноваха ДНР Администрация Волноваського району (офіційний канал)», яка розміщена о 14 год. 29 хв. 05.07.2022 за посиланням: «<https://t.me/volnovahaDNR/2132>» в ході якого зафіксовані відомості щодо проведення 05.07.2022 наради голови т.зв. «адміністрації» Волноваського району Зінченка К.А. з головами сільських та селищних т.зв. «адміністрацій» району, з приводу ціноутворення, строків відновлення і подачі електро-, газо- і водопостачання, строків відновлення домоволодінь, транспортного сполучення з селами, зв'язку, інтернету, відкриття аптечних пунктів, підготовки до осінньо-зимового періоду, в якій міститься фотозображення та текстовий запис. На одному з фотозображень зображено Шкред О.В., яка присутня на вказаній зустрічі та перебуває поруч з іншими представниками окупаційної адміністрації. Вказана інформація свідчить про те, що Шкред О.В. займає посаду голови сільської ради при незаконно створеній т.зв. «адміністрації» Волноваського району, тим самим перейшовши на бік ворога – держави-агресора. В залі, де відбувалася нарада присутні державні символи держави-агресора. Папку із збереженою інтернет-сторінкою публікації та відеофайлом записано на оптичний диск «Axent DVD-R», який відповідно до ст. 105 КПК України долучено до протоколу як невід'ємний додаток.

З протоколу огляду від 11.01.2023 з доданим диском, встановлено, що слідчий слідчого відділу УСБУ у Волинській області Вознюк О.І., з метою виявлення та фіксації

відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення, провела огляд публікації, що поширена на каналі «Волноваха ДНР Администрация Волноваского району (официальный канал)», яка розміщена об 11 год. 30 хв. 13.09.2022 за посиланням: «<https://t.me/volnovahaDNR/5254>». У ході даного огляду зафіксовано проведення 13.09.2022 голови т.зв. «адміністрації» Волноваського району Зінченка К.А. наради з головами сільських і селищних окупаційних адміністрацій району, в якій міститься фотозображення та текстовий запис. На одному з фотозображень забражено Шкред О.В., яка присутня на цій зустрічі з іншими представниками окупаційної адміністрації. Вказана інформація свідчить про те, що Шкред О.В. займає посаду голови сільської ради при незаконно створеній т.зв. «адміністрації» Волноваського району, тим самим перейшовши на бік ворога – держави-агресора. В залі, де відбувалася нарада, присутні державні символи держави-агресора. Папку із збереженою інтернет-сторінкою публікації та відеофайлом записано на оптичний диск «Philips DVD-R», який відповідно до ст. 105 КПК України долучено до протоколу як невід'ємний додаток.

Протоколом огляду від 12.01.2023 з доданим диском, зафіксовано, що слідчий слідчого відділу УСБУ у Волинській області Вознюк О.І., з метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення, провела огляд сторіки «Ольга Шкред» у соціально орієнтованій мережі Інтернет ресурсу, за посиланням «<https://vk.com/id731322023>». Даним оглядом зафіксовано відомості, опубліковані обвинуваченою щодо себе, а саме: ім'я та прізвище – Ольга Шкред; дата народження – 16.11.1981; місце роботи – «Кировская сельская администрация с 2022 года, Глава Кировской сельской администрации». В ході огляду також зафіксовані фотозображення обвинуваченої. Вказані відомості свідчать про те, що з початком військового вторгнення та окупації територіальних громад Волноваського району Донецької області, Шкред О.В. з 2022 року займає посаду голови окупаційного незаконно створеного органу – Кіровської сільської адміністрації, тим самим перейшовши на бік ворога – держави-агресора. Крім того, опублікування вказаної інформації свідчить про добровільність дій обвинуваченої, оскільки остання жодним чином не приховує цього. Папку із збереженою інтернет-сторінкою публікації та відеофайлом записано на оптичний диск «hp DVD-R16x», який відповідно до ст. 105 КПК України долучено до протоколу як невід'ємний додаток.

З відомостей, що містяться в протоколі огляду від 12.01.2023 з доданим диском, вбачається, що слідчий слідчого відділу УСБУ у Волинській області Вознюк О.І., з метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення, провела огляд публікації, що поширена на каналі «Волноваха ДНР Администрация Волноваского района (официальный канал)», яка розміщена о 17 год. 34 хв. 12.07.2022 за посиланням: «<https://t.me/volnovahaDNR/2469>», в ході якого зафіксовані відомості про проведення 11.07.2022 наради з т.зв. «заместителем директора» т.зв. «ГУБ ДНР Вода Донбаса» Дубык А.П. на якій були присутні голови сільських і селищних окупаційних адміністрацій, в тому числі голова перейменованого окупантами населеного пункту «села Кировское», з приводу відновлення водопостачання, в якій вміщено фото зображення та текстовий запис. З фотозображень вбачається, що на двох з них зображено Шкред О.В., яка присутня на цій зустрічі та перебуває поруч з іншими представниками т.зв. «адміністрації», що свідчить про очолення обвинуваченою т.зв. «Кіровської сільської адміністрації Волноваського району» та перехід нею на бік ворога – держави-агресора. В залі, де відбувалася нарада, присутні державні символи держави-агресора, портрети її політичного керівництва. Папку із збереженою інтернет-сторінкою публікації та відеофайлом записано на оптичний диск «Axent DVD-R», який відповідно до ст. 105 КПК України долучено до протоколу як невід'ємний додаток.

З даних, зафіксованих в протоколі огляду від 20.01.2023 з доданим додатком №1, вбачається, що заступник начальника слідчого відділу УСБУ у Волинській області Вільчинський О.Ю., з метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення

кримінального правопорушення, провів огляд офіційного інтернет-ресурсу «федеральной налоговой службы рф» («федеральная налоговая служба рф») за мережевою адресою «<https://www.nalog.gov.ru/>» та сервісів, які розміщені на даному інтернет-ресурсі, яким встановлено, що в розділі «сведения из реестров» наявний підкаталог «предоставление сведений из ЕГРЮЛ/ЕГРИП в электронном виде», де під час введення запиту «Кировская сельская администрация» відображаються відомості щодо даного органу окупаційної влади, в тому числі, зазначено «руководитель юридического лица: Шкред Ольга Владимировна». В ході огляду інформації, яка міститься у «Выписка из Единого государственного реестра юридических лиц» (додаток №1 до протоколу огляду від 20.01.2023) також встановлено факт реєстрації по законодавству рф т.зв. «Кировская сельская администрация», у якій наявний розділ «Сведения о лице, имеющем право без доверенности действовать от имени юридического лица» у якому в рядку №19 під назвою «Фамилия» зазначено «Шкред Ольга Владимировна», а в рядку № 21 під назвою «Должность» зазначено «Руководитель юридического лица». Вказана інформація свідчить про те, що «федеральной налоговой службой рф» по законодавству рф 30.11.2022 зареєстровано юридичну особу «Кировская сельская администрация», а її керівником призначено Шкред Ольгу Володимирівну.

Протоколом огляду від 22.01.2023 з доданим диском та додатком №1, зафіксовано, що заступник начальника слідчого відділу УСБУ у Волинській області Вільчинський О.Ю., з метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення, провів огляд офіційного інтернет-ресурсу «донецкая народная республика официальный сайт» за мережевою адресою «<http://nra.dnronline.su/>» та нормативних актів, які розміщені на даному інтернет-ресурсі. Оглядом встановлено, що в розділі, де розміщені нормативні акти «днр», наявний т.зв. «указ главы донецкой народной республики № 45 от 03.03.2022 года (действующая редакция по состоянию на 22.07.2022 г.)», в якому викладено наступне: «В связи с освобождением территорий, ранее временно находившихся под контролем Украины (далее – освобожденные населенные пункты), в целях обеспечения законности и порядка, нормальной жизнедеятельности, а также функционирования предприятий, учреждений, организаций и иных объектов на территории освобожденных населенных пунктов постановляю: включить в зону влияния и ответственности: 1.7 Администрации Волноваского района: 1.7.42 Поселок Кировское». З наявних відомостей вбачається, що «(подпункт 1.7 пункта 1 введен Указом Главы ДНР № 377 от 12.07.2022 г.)». Крім цього, в даному «указі» міститься пункт 3 із наступним змістом: «3. Главам местных администраций, определенных в пунктах 1 и 2 настоящего Указа, обеспечить по согласованию с Администрацией Главы Донецкой Народной Республики создание территориальных органов (сельских/поселковых администраций (при необходимости), назначение их руководителей, утверждение положений об этих органах и выполнение иных мероприятий, направленных на поддержание нормальной жизнедеятельности освобожденных населенных пунктов)». Дана інформація, яка викладена у вказаному «указі» свідчить про те, що 12.07.2022 с. Кіровське (с. Діанівка) Волноваського району Донецької області включено до складу територій, що підконтрольні т.зв. «днр», а також, що «голови адміністрації Волноваського району» доручено створення сільських адміністрацій, в тому числі с. Кіровське (с. Діанівка), керівником якого призначено Шкред О.В. Файл з назвою «Ukaz_N45_03032022» та папку із збереженою інтернет-сторінкою публікації записано на оптичний диск «HP 16X DVD-R», який відповідно до ст. 105 КПК України долучено до протоколу як невід'ємний додаток.

З протоколу огляду від 22.01.2023 з доданим диском та додатком №1, встановлено, що заступник начальника слідчого відділу УСБУ у Волинській області Вільчинський О.Ю., з метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення, провів огляд офіційного інтернет-ресурсу «донецкая народная республика официальный сайт» за мережевою адресою «<http://nra.dnronline.su/>» та нормативних актів, які розміщені на даному інтернет-ресурсі. У ході даного огляду виявлено «Указ Главы

Донецкой Народной Республики №377 от 12.07.2022 года | О внесении изменений в Указ Главы Донецкой Народной Республики от 03 марта 2022 года № 45», зміст якого відчить про те, що с. Кіровське (с. Діанівка) Волноваського району Донецької області включено до складу територій, що підконтрольні т.зв. «днр». Файл з назвою «Ukaz_N377_12072022» та папку із збереженою інтернет-сторінкою публікації записано на оптичний диск «HP 16X DVD-R», який відповідно до ст. 105 КПК України долучено до протоколу як невід'ємний додаток.

З відомостей, що містяться в протоколі огляду від 17.01.2023 з доданим диском, вбачається, що заступник начальника слідчого відділу УСБУ у Волинській області Вільчинський О.Ю., з метою виявлення та фіксації відомостей щодо обставин вчинення кримінального правопорушення, провів огляд інформації, яка розміщена на інтернет-сторінці «Rusprofile.ru» під назвою «Кировская Сельская Администрация» за посиланням: «<https://www.rusprofile.ru/id/1229300135668>», де під час введення запиту «Кировская сельская администрация» отримані відомості щодо указанного органу окупаційної влади, в тому числі, що його керівником з 30.11.2022 є Шкред Ольга Володимирівна. Папку із збереженою інтернет-сторінкою публікації записано на оптичний диск «HP DVD-R 16x», який відповідно до ст. 105 КПК України долучено до протоколу як невід'ємний додаток.

Інформацією ВКІБ УСБУ у Волинській області №9/390 від 14.04.2023 та №9/321 від 23.03.2023 встановлено, що Шкред О.В. на даний час знаходиться на тимчасово окупованій території України (Волноваський район, Донецької області), лінію розмежування не перетинала, переховується від органів досудового розслідування з метою унеможливлення притягнення до кримінальної відповідальності.

З даних, що містяться в протоколі пред'явлення особи для впізнання за фотознімками від 26.11.2022 з доданою фототаблицею №1, вбачається, що свідок Остапенко Г.С., на запитання, чи впізнає вона когось з осіб зображених на фотознімках, заявила, що, по формі обличчя, кольору волосся, формі очей, губ та ямочки на щоках, на фотографії №3 зображена мешканка м. Волноваха, Донецької області – Шкред Ольга Володимирівна, яка перейшла на сторону окупаційної влади та зайняла посаду в окупаційному органі влади. Згідно з додатком до вказаного протоколу на фотокартці під №3 зображена Шкред Ольга Володимирівна, 16.11.1981 року народження.

Відповідно до протоколу пред'явлення особи для впізнання за фотознімками від 11.01.2023 з доданою фототаблицею №1, вбачається, що свідок Остапенко О.В., на запитання, чи впізнає він когось з осіб зображених на фотознімках, заявив, що, по формі обличчя, кольору волосся, формі очей, губ та ямочки на щоках, на фотографії №3 зображена мешканка м. Волноваха, Донецької області – Шкред Ольга Володимирівна, яка перейшла на сторону окупаційної влади та зайняла посаду в окупаційному органі влади. Згідно з додатком до вказаного протоколу на фотокартці під №3 зображена Шкред Ольга Володимирівна, 16.11.1981 року народження.

Наявність у Шкред Ольги Володимирівни, 16.11.1981 року народження, громадянства України підтверджується копією особової картки з фотокарткою, яка досліджена безпосередньо у судовому засіданні, з якої вбачається, що останній Волноваським відділом ГУ ДМС у Донецькій області 27.09.2021 видано паспорт громадянина України № 006806853.

З листа голови Хлібодарівської сільської територіальної громади Волноваського району Донецької області № 01-22-8 від 20.01.2023 вбачається, що громадянка Шкред Ольга Володимирівна, 16.11.1981 року народження, станом на 24.02.2022 перебувала на посаді головного спеціаліста відділу освіти Хлібодарівської сільської територіальної громади, займана посада відповідає сьомій категорії посад в органах місцевого самоврядування (15 ранг).

Будь-яких інших доказів в ході судового розгляду сторонами, які були вільними у використанні своїх прав у межах та у спосіб, визначений КПК України, враховуючи, що суд, зберігаючи об'єктивність та неупередженість у ході розгляду даного кримінального

провадження, створив їм необхідні умови для реалізації ними їхніх процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків, надано не було.

Одночасно слід зазначити, що суд не покладає в обґрунтування даного вироку в якості доказів вини Шкред О.В. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, наступні матеріали та процесуальні документи, що надані стороною обвинувачення: витяг з ЄРДР, витяг з ЄРДР, постанову про визначення групи прокурорів та старшого прокурора групи у кримінальному провадженні від 10.08.2022, постанову про створення слідчої групи від 10.08.2022, лист начальника відділу нагляду за додержанням законів органами СБУ та Державної прикордонної служби Волинської обласної прокуратури Семенюка А.Я. від 29.09.2022, постанову про визначення групи прокурорів та старшого прокурора групи у кримінальному провадженні від 30.09.2022, лист начальника відділу організації процесуального керівництва досудовим розслідуванням та підтримання публічного обвинувачення у територіальних підрозділах управління процесуального керівництва досудовим розслідуванням та підтримання публічного обвинувачення Департаменту нагляду за додержанням законів органами безпеки Офісу Генерального прокурора Ущипівського Я. від 27.09.2022, постанову про доручення здійснення досудового розслідування кримінального правопорушення іншому органу досудового розслідування від 27.09.2022, постанову про визначення слідчого від 29.09.2022, постанову про створення слідчої групи для здійснення досудового розслідування та визначення старшого слідчого групи, який керуватиме діями інших слідчих від 25.11.2022, постанову створення слідчої групи для здійснення досудового розслідування та визначення старшого слідчого групи, який керуватиме діями інших слідчих від 03.01.2023, витяг з ЄРДР, рапорт заступника начальника СВ УСБУ у Волинській області Вільчинського О.Ю. від 24.01.2023, постанову про визначення слідчого від 24.01.2023, постанову про визначення групи прокурорів та старшого прокурора групи у кримінальному провадженні від 24.01.2023, постанову про визначення підслідності кримінального правопорушення та об'єднання матеріалів досудового розслідування в одне кримінальне провадження від 24.01.2023, постанову про виділення матеріалів щодо вчинення кримінального правопорушення в окреме кримінальне провадження від 25.01.2023, постанову створення слідчої групи для здійснення досудового розслідування та визначення старшого слідчого групи, який керуватиме діями інших слідчих від 25.01.2023, постанову про визначення групи прокурорів та старшого прокурора групи у кримінальному провадженні від 25.01.2023, постанову про визначення підслідності кримінального правопорушення від 27.01.2023, лист заступника начальника Департаменту нагляду за додержанням законів органами безпеки Офісу Генерального прокурора Бурдейни М. від 07.03.2023, постанову про доручення здійснення досудового розслідування кримінального правопорушення іншого органу досудового розслідування від 07.03.2023, постанову про створення слідчого групи для здійснення досудового розслідування та визначення старшого слідчого групи, який керуватиме діями інших слідчих від 16.03.2023, постанову визначення групи прокурорів та старшого прокурора групи у кримінальному провадженні від 13.03.2023, постанову про доручення оперативному підрозділу проведення слідчих (розшукових) дій від 22.03.2023, ухвалу слідчого судді Луцького міськрайонного суду Волинської області від 04.04.2023, ухвалу слідчого судді Луцького міськрайонного суду Волинської області від 13.04.2023, постанову про доручення оперативному підрозділу проведення слідчих (розшукових) дій від 25.11.2022, лист ВКІБ УСБУ у Волинській області № 9/851 від 05.12.2022, оскільки за своїм змістом вказані документи не містять ознак доказів, що мають значення для вирішення кримінального провадження, а лише засвідчують відповідність окремих проведених слідчих та процесуальних дій вимогам закону та їх вчинення належними процесуальними особами.

Разом з цим, слід зазначити, що доводи захисника – адвоката Мамченка І.О. про те, що Шкред О.В. необхідно виправдати у пред'явленому обвинуваченні за ч. 2 ст. 111 КК України, оскільки здійснюючи судовий розгляд у відсутності обвинуваченої неможливо

встановити чи вчинені інкриміновані їй дії нею умисно чи під впливом фізичного або психічного примусу, застосованого відносно неї або членів її сім'ї, чи з метою виконання законного наказу або розпорядження, суд вважає безпідставними, виходячи з наступного.

Так, відповідно до ч. 1 ст. 373 КПК України, виправдувальний вирок ухвалюється у разі, якщо не доведено, що: вчинено кримінальне правопорушення, в якому обвинувачується особа; кримінальне правопорушення вчинене обвинуваченим; в діянні обвинуваченого є склад кримінального правопорушення. Виправдувальний вирок також ухвалюється при встановленні судом підстав для закриття кримінального провадження, передбачених пунктами 1 та 2 частини першої статті 284 цього Кодексу.

Фізичний або психічний примус є обставинами, які, згідно ст. 40 КК України, за певних умов виключають кримінальну протиправність діянь, передбачених ст. 111 КК України. Такими ж обставинами є виконання наказу або розпорядження, що передбачено ст. 41 КК України.

Проте, суду не надано доказів, що Шкред О.В., будучи громадянкою України, вчинила дії, що ставляться їй у провину, під безпосереднім впливом фізичного примусу, внаслідок якого вона не могла керувати своїми вчинками, чи психічного примусу, за умови, що такі дії були необхідними для усунення небезпеки, що безпосередньо загрожувала їй чи охоронюваним законом її правам або правам інших осіб, а також суспільним інтересам чи інтересам держави, якщо ця небезпека в даній обстановці не можна було усунути іншими засобами і якщо при цьому не було допущено більш значної шкоди, ніж відвернена шкода (або, хоча шкода була і більш значною, але внаслідок сильного душевного хвилювання, викликаного небезпекою, особа не могла оцінити відповідність заподіяної шкоди цій небезпеці).

Натомість, послідовні показання допитаних в судовому засіданні свідків Остапенка О.В. та Остапенко Г.С., про які зазначено вище, об'єктивно вказують на добровільність дій Шкред О.В., оскільки, як ствердив свідок Остапенко О.В., чоловік обвинуваченої у своїх телефонних розповідях пишається тим, що Шкред О.В. займає посаду в окупаційному органі і пропонував допомогу останньої в працевлаштуванні у разі повернення до міста Волновахи.

Ніяких об'єктивних даних, які б свідчили про те, що до Шкред О.В. застосовувався фізичний та/або психічний примус, внаслідок застосування яких/якого обвинувачена вчинила інкриміновані їй дії, суду не надано.

З досліджених судом доказів, зазначених вище, встановлено, що Шкред О.В. діяла добровільно, а будь-які докази, що її примушували до вчинення таких дій, за встановлених вище судом обставин, відсутні. Не надано суду і жодних доказів, які б прямо чи опосередковано свідчили про можливість виконання інкримінованих Шкред О.В. дій з метою виконання законного наказу або розпорядження. Вказані доводи захисника є лише припущеннями останнього і не обґрунтовуються доказами.

Отже, правові підстави вважати про наявність обставин, що виключають кримінальну протиправність діяння Шкред О.В., у суду відсутні.

З цих підстав суд вважає недоведеними та необґрунтованими доводи захисника про необхідність виправдання Шкред О.В. за ч. 2 ст. 111 КК України.

Частиною 1 ст. 111 КК України визначено відповідальність за державну зраду, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, шпигунство, надання іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України. Частиною 2 цієї статті передбачено відповідальність за вчинення тих самих діянь в умовах воєнного стану.

З суб'єктивної сторони державна зрада характеризується прямим умислом.

Згідно з ч. 2 ст. 24 КК України прямим є умисел, якщо особа усвідомлювала суспільно небезпечний характер свого діяння (дії або бездіяльності), передбачала його суспільно

небезпечні наслідки і бажала їх настання.

Тобто, варто зазначити, що у складі кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, важливе значення має добровільність (якщо особа здійснювала відповідні дії не добровільно, а під примусом (байдуже яким), склад правопорушення відсутній).

Наведеними вище доказами у їх сукупності та взаємозв'язку, зокрема дослідженими судом публікаціями, здобутими в результаті оглядів мережі Інтернет, уповноваженими на це суб'єктами досудового розслідування, встановлено, що з початком військового вторгнення РФ на територію України та окупації територіальних громад Волноваського району Донецької області, окупаційною владою держави-агресора незаконно створено відповідні територіальні псевдо-органи та окупаційні адміністрації населених пунктів, один з яких – т.зв. «Кіровську сільську адміністрацію Волноваського району», очолила обвинувачена Шкред О.В., а саме зайняла посаду голови окупаційного незаконно створеного орагну, тим самим перейшла на бік ворога в період збройного конфлікту, в умовах воєнного стану, та бере участь в організованих окупаційною владою «нарадах» з приводу різного роду організаційних питань.

Зазначене, показання свідка Остапенка О.В. про те, що чоловік Шкред О.В. у телефонних розповідях пишається новою посадою обвинуваченої і її службою окупаційній владі і пропонував допомогу останньої в працевлаштуванні в разі повернення сім'ї свідка до міста Волновахи та факт висвітлення у соціально орієнтованій мережі «Вконтакте» інформації про зайняття посади т.зв. «глава Кировской сельской администрации» є беззаперечним свідченням невимушеності поведінки Шкред О.В., відсутності будь-якого примусу щодо неї, а відтак, і цілковитої добровільності її дій.

На свідомість і добровільність дій обвинуваченої Шкред О.В. також вказує характер таких дій та їх тривалість, оскільки остання не складає своїх повноважень голови окупаційного незаконно створеного орагну – Кіровської сільської адміністрації, не вчиняє жодних дій в дотриманні законних інтересів української держави, а навпаки продовжує здійснювати «владні повноваження» вже як керівник окупаційної влади, при цьому керуючись матеріальним та процесуальним правом держави-агресора, подала свою кандидатуру на зайняття керівної посади, що передбачає свідоме складання документів та добровільне подання персональних особистих даних про себе та членів своєї сім'ї, і протягом тривалого часу здійснює свої «владні повноваження» на цій посаді.

Окрім того, воєнний напад росії на Україну, що почався 24 лютого 2022 року, окупація території Донецької області та встановлення на цій території окупаційних органів влади, мали відкритий характер, а тому Шкред О.В., будучи громадянкою України та посадовою особою органу місцевого самоврядування, станом на 24.02.2022 обіймаючи посаду головного спеціаліста відділу освіти Хлібодарівської сільської ради територіальної громади, з огляду на її вік та достатній життєвий досвід, очевидно усвідомлювала суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачала їх суспільно-небезпечні наслідки і бажала їх настання, тобто діяла з прямим умислом.

Таким чином, розглянувши кримінальне провадження з дотриманням положень ч. 1 ст. 337 КПК України, в межах висунутого обвинувачення, дослідивши безпосередньо в судовому засіданні наведені вище письмові докази у їх сукупності, надавши їм належну правову оцінку, відповідно до вимог ст. 94 КПК України, виходячи із загальних засад кримінального судочинства, враховуючи, що показання свідків Остапенка О.В. та Остапенко Г.С., дані ними безпосередньо в судовому засіданні, є послідовними, відповідають іншим обставинам справи та підтверджуються дослідженими письмовими доказами, які, на думку суду, є належними та допустимими, не викликають сумнівів у їх достовірності, оскільки підстав ставити їх під сумнів у суду немає, тому суд бере їх за основу при постановленні даного вироку та приходять висновку про винуватість Шкред О.В. у вчиненні дій, які виразилися у державній зраді, тобто в умисно вчиненому громадянином України діянні на

шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, що виразилося у переході на бік ворога в період збройного конфлікту, наданні іноземній державі або її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинених в умовах воєнного стану, кваліфікуючи її дії за ч. 2 ст. 111 КК України.

Виходячи з зазначеного, судом поза розумним сумнівом, достовірно встановлено, що Шкред О.В. своїми діями, які виразилися у державній зраді, тобто в умисно вчиненому громадянином України діянні на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, що виразилося у переході на бік ворога в період збройного конфлікту, наданні іноземній державі або її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинених в умовах воєнного стану, вчинила кримінальне правопорушення, передбачене ч. 2 ст. 111 КК України.

При обранні покарання суд враховує ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, яке, згідно ст. 12 КК України, відноситься до категорії особливо тяжких злочинів, характер діяння, форму й ступінь вини, мотиви вчинення кримінального правопорушення і дані про особу винної, яка раніше не судима.

Обставин, що пом'якшують покарання обвинуваченої Шкред О.В., передбачених ст. 66 КК України, судом не встановлено.

При цьому суд критично відноситься до посилення в обвинувальному акті на наявність такої обтяжуючої обставини, передбаченої п. 11 ч. 1 ст. 67 КК України, як «вчинення злочину з використанням умов воєнного стану», з огляду на те, що відповідно до ч. 4 ст. 67 КК України якщо будь-яка з обставин, що обтяжує покарання, передбачена в статті Особливої частини цього Кодексу як ознака кримінального правопорушення, що впливає на його кваліфікацію, суд не може ще раз враховувати її при призначенні покарання як таку, що його обтяжує.

Отже, оскільки ознакою кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, що впливає на його кваліфікацію, є вчинення дій, визначених ч. 1 ст. 111 КК України, в умовах воєнного стану, то суд не бере до уваги цю обставину як таку, що обтяжує покарання обвинуваченої Шкред О.В. в розумінні ст. 67 КК України. Інших обставин, що обтяжують покарання обвинуваченої Шкред О.В., передбачених ст. 67 КК України, судом не встановлено.

Відповідно до вимог ч. 2 ст. 65 КК України особі, яка вчинила кримінальне правопорушення, має бути призначене покарання, необхідне й достатнє для її виправлення та попередження нових кримінальних правопорушень. Згідно ч. 2 ст. 50 КК України покарання має на меті не тільки кару, а й виправлення засуджених, а також запобігання вчиненню нових кримінальних правопорушень як засудженими, так і іншими особами.

Таким чином, зважаючи на той факт, що обвинувачена Шкред О.В., як громадянка України, вчинила умисний особливо тяжкий злочин проти основ національної безпеки України в період встановленого в Україні воєнного стану, фактично підтримуючи ідеї військово-політичного керівництва російської федерації щодо політичної, ідеологічної, національної нетерпимості та ненависті до української нації та державності, а також антиукраїнські рухи, спрямовані на відокремлення від України частини її території і населення та націлені на агресивну ідеологічну мотивацію і розповсюдження таких же настроїв у решти населення Донецької області та інших тимчасово окупованих територій і заперечення української державності, тому суд, враховуючи особу обвинуваченої, підвищену суспільну небезпечність даного злочину, його тяжкість, відсутність пом'якшуючих та обтяжуючих покарання обставин, що визначені ст.ст. 66, 67 КК України, а також приймаючи до уваги принципи законності, справедливості, обґрунтованості та індивідуалізації покарання, вважає, що виправлення та перевиховання обвинуваченої не можливе без ізоляції від суспільства та призначає їй покарання за ч. 2 ст. 111 КК України у виді позбавлення волі

на певний строк, з конфіскацією усього належного їй на праві приватної власності майна.

Призначаючи обвинуваченій Шкред О.В. додаткове покарання у виді конфіскації майна, суд враховує положення ч. 2 ст. 59 КК України, відповідно до яких конфіскація майна встановлюється за тяжкі та особливо тяжкі корисливі злочини, а також за злочини проти основ національної безпеки України та громадської безпеки незалежно від ступеня їх тяжкості і може бути призначена лише у випадках, спеціально передбачених в Особливій частині цього Кодексу, тому, зважаючи, що Шкред О.В. вчинила злочин проти основ національної безпеки України і санкція ч. 2 ст. 111 КК України безальтернативно передбачає конфіскацію майна, вважає за необхідне призначення додаткового покарання у виді конфіскації усього належного Шкред О.В. на праві приватної власності майна.

Крім цього, суд вважає, що Шкред О.В. необхідно позбавити права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної чи комунальної власності виходячи з наступного.

Так, санкція ч. 2 ст. 111 КК України не передбачає додаткове покарання у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, однак ч. 2 ст. 55 КК України визначено, що позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю як додаткове покарання може бути призначене й у випадках, коли воно не передбачене в санкції статті (санкції частини статті) Особливої частини цього Кодексу за умови, що з урахуванням характеру кримінального правопорушення, вчиненого за посадою або у зв'язку із заняттям певною діяльністю, особи засудженого та інших обставин справи суд визнає за неможливе збереження за ним права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.

Отже, з огляду на положення ч. 2 ст. 55 КК України, з урахуванням характеру кримінального правопорушення, вчиненого Шкред О.В., яка станом на 24.02.2022 обіймала посаду головного спеціаліста відділу освіти Хлібодарівської сільської територіальної громади та, використавши факт встановлення окупаційної влади на території Волноваського району у своїх особистих інтересах, з власної ініціативи, зраджуючи Присязі посадової особи місцевого самоврядування, перейшла на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, що виразилось у добровільному поступленні на службу до незаконного органу влади окупаційної адміністрації держави-агресора – «адміністрації Волноваського району донецької народної республіки», на так звану посаду «голови Кіровської сільської адміністрації Волноваського району днр», суд визнав за неможливе збереження за нею права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної чи комунальної власності.

Разом з цим, згідно з ч. 1 ст. 54 КК України, засуджена за тяжкий чи особливо тяжкий злочин особа, яка має військове, спеціальне звання, ранг, чин або кваліфікаційний клас, може бути позбавлена за вироком суду цього звання, рангу, чину або кваліфікаційного класу.

Відтак, враховуючи вищенаведене, оскільки Шкред О.В. вчинила особливо тяжкий злочин та своїми протиправними діями дискредитувала статус посадової особи місцевого самоврядування, суд вважає, що, на підставі ст. 54 КК України, слід позбавити її рангу посадової особи місцевого самоврядування.

Також, необхідно зазначити, що, враховуючи конкретні обставини справи, суд не знаходить підстав для застосування до обвинуваченої вимог ст. 75 КК України чи призначення їй покарання із застосуванням ст. 69 КК України.

За глибоким переконанням суду, саме така міра покарання є законною, обґрунтованою, справедливою, необхідною, співмірною характеру вчинених дій та достатньою для виправлення обвинуваченої та попередження вчинення як нею, так і іншими особами кримінальних правопорушень.

Даних щодо наявності постанов про визнання речових доказів, процесуальних витрат

та накладення арешту на майно у даному кримінальному провадженні прокурором не надано.
Керуючись ст.ст. 368, 370, 374 КПК України, суд, -

У Х В А Л И В :

Шкред Ольгу Володимирівну, 16.11.1981 року народження, визнати винною у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, призначивши покарання у виді позбавлення волі на строк 15 (п'ятнадцять) років, з конфіскацією усього належного їй на праві приватної власності майна.

На підставі ст. 55 КК України, позбавити **Шкред Ольгу Володимирівну**, 16.11.1981 року народження, права обіймати посади в органах державної влади та місцевого самоврядування, органах державного управління та контролю, підприємствах та організаціях державної чи комунальної власності на строк 3 (три) роки.

На підставі ст. 54 КК України, позбавити **Шкред Ольгу Володимирівну**, 16.11.1981 року народження, 15 рангу посадової особи місцевого самоврядування.

Строк відбування покарання **Шкред Ользі Володимирівні**, 16.11.1981 року народження, рахувати з моменту приведення вироку до виконання, тобто з моменту фактичного затримання.

Обраний в порядку ч. 6 ст. 193 КПК України відносно **Шкред Ольги Володимирівні**, 16.11.1981 року народження, запобіжний захід у вигляді тримання під вартою – залишити без змін.

На вирок може бути подана апеляційна скарга до Волинського апеляційного суду протягом тридцяти днів з дня його проголошення через Луцький міськрайонний суд Волинської області.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку.

Копію вироку після проголошення негайно вручити захиснику обвинуваченої та прокурору.

Інформацію про ухвалений вирок, опублікувати у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження згідно з положеннями статті 297-5 КПК України та на офіційному веб-сайті суду.

Головуючий: /підпис/

Судді: /підпис/ /підпис/

Згідно з оригіналом.

Суддя Луцького міськрайонного суду

В.М. Покидюк

Сторона на 23
Завідуюча 23
Секретар 23

Вирок не набрав законної сили

В. М. Покидюк